

RECORDANT AL MEU POBLE

A les Coves he estat
i he vist que s'està obrant molt ara.
Això és bo per al poble i perquè
la joventut es quede a casa.

I esperem que la cosa done bon resultat
perquè si se'n va d'esta manera
a la llarga el poble estarà deshabitat.

Les Coves és bonic,
les Coves és gran,
les Coves és el poble que té Espanya
per a mi el més important.

I no és perquè siga d'allí
sino perquè vaig viure en ell des de molt petit
ja que soc de les Talaes
i amb molt d'orgull vull dir
que sempre vaig viure a les Murades.

Ara visc a Barcelona i no té ni punt
de comparació
per a mi té més valor les Coves que simplement
és un poble de la província de Castelló.

Avui estic inspirat
perquè són festes a les Coves
i jo a Barcelona estic treballant
perquè la cosa ha vingut d'esta manera
i no per ganes.

Per això desitjo a tot el poble
que tinga bones festes i
que l'any que ve ja ens vorem
si Déu vol per estes dates.

Avui 15 d'Agost
és la Festa Major del meu poble
avui és el dia més important
que per a mi té les Coves.

Important perquè ens queden molts dies
de festes per passar,
important perquè la nostra Mare de Déu és
la Mare dels Desamparats.
Arriba el dia de la Joia
i tots estem preparats per córrer
per guanyar algun pollastre
o simplement per vore.

Però la qüestió és participar,
córrer molt
o córrer poc
o simplement mirar.

Faran bous de vila,
faran bous de plaça,
faran el que podran
i millor que a Torreblanca.

Perquè el que val en sí
no són els bous
ni els toreros,
sinó que és l'ambient del poble
estiguem damunt dels cadafals
o darrere els "burladeros".

Totes les nits faran el ball del pla,
totes les nits recordant
que ja fa un any que ha passat,
i és que els anys passent volant
encara que estigues onze mesos esperant
que pareix que no arriben mai.

Tenim alguna cosa a les Coves
del que mai n'he sentit parlar,
i és la Moreria
que cap que l'haja vista
la podrà oblidar.

És un cingle tan ben fet
que el podríem tindre
pels turistes visitar,

o, al menys, donar-li la fama
que Barcelona li dona
a les muntanyes de Montserrat.
I sense oblidar-me de la fonteta
d'aigua naixenta que té a l'entrar,
que si beus un glop d'ella
t'agafa més gana a l'hora de dinar.

A més té la cova del Miracle
que també s'anomena de la campana,
la cova de la guillotina
la cova de l'indio
i la cova rodona.

La meua àvia Pepa
era del Mas de Pedrasseca,
el meu avi Joaquín
del Mas del Tirijà,
després, al de Pedrasseca,
els dos van viure
quan es van casar.

Va nàixer ma tia Pepita,
va nàixer ma mare,
després van comprar el Mas del Cuquello,
el més bonic de les Talaes.

Però el Mas del Pequeño sempre s'ha dit,
ja que era el mal nom que tenia el meu
agüelo
fins que es va morir.

Joaquín Agramunt

